

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 12. Vacatio summæ Sedis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. fuæ historiæ. Corpus Clementis V primo
A.C. 1314. Carpentoractum, ubi Cardinales cum
 reliqua Romana curia residebant, postea mense Augusto in Vasconiam, ubi
 natus ille fuerat, translatum, & ut præceperat, Ufestæ in dioecesi Vasatina sepultum est. Summa sedes vacavit duobus annis, tribus mensibus, ac septendecim diebus.

Rayn. n. 14.
 J. Vill. l. 1.
 c. 59.

Papæ thesaurus statim ut decesserat, direptus est, ac ejus nepos Bertrandus Leomanix Comes ferebatur abstulisse plus quam trecenta aureorum florenorum millia belli sacri sumptibus destinata. Præterea mense Junio ejusdem anni Hugucio Fajolus per Gibellinos suos Lucam occupavit subito; quam Pisani Germanique per octo dies expilabant, invadebantque inter alia thesauram Ecclesiæ Romanæ, quem Cardinalis Gentilis de Monte Florido Papæ jussu Roma, ex Campania & ex Patrimonio Petri auctum in Lucensi templo S. Fridiani reposuerat: sed correptus totus, atque Pisas asportatus fuit.

§. XII.

Vacatio summæ sedis.

Post Papæ obitum Cardinales numero viginti tres Carpentoracti commorantes in palatio Episcopi conclave intrarunt,

runt, ut successorem eligerent. At cum ^{Sæcul. XIV.} ^{A.C. 1314.} ^{Rayn. n. 16.} ^{Bal. to. 1.} ^{p. 80.} ibi hæssissent aliquamdiu, nec inter se consentirent, magnus intervenit tumultus inter eorum domesticos, qui mercatores Romanos, cæterosque extraneos secutos curiam spoliarunt bonis: incensa est urbs, cujus pars aliqua conflagravit: & Cardinales his commoti turbis statuerunt se disjungere, ac certo die iterum congregare. Sic exierunt e conclavi sub diem S. Magdalensæ, scilicet sub finem Julii. Sed per biennium non convenerunt, æque discrepantes de loco electionis, ac de viro eligendo. Nam ^{Nang. p. 655} Itali Romam, alii alio eundum dicebant, atque ita se dissipabant: hi Arausicam, illi Avenionem, quisque, quo volebat, se contulere.

Cardinales Itali epistolam hac de re circummiserunt ad quinque primarios Abbates Cistercienses, & ad comitia Ordinis generalia, ut eum præmunirent ^{Bal. to. 2.} ^{p. 287.} adversum falsos rumores, ac ingenue edocerent, quid Carpentoracti contigisset. Sic autem illud referunt. Eramus in conclavi palatii, ut eligeremus Papam, cum repente Vascones per prætextam causam asportandi corpus Clementis V arma capiunt 24 Julii, & magnum peditum equitumque numerum conflant ducibus Bertrando Degoto, & Raymundo Guilielmo Clementis nepote,

Sæcul. XIV.
A.C. 1314.

seu veritis, ne futurus Papa ipsorum rationem agendi perquireret, seu de possessione summæ sedis sibi per vim providere cupientibus. Ita Carpentoraçtum ingressi plures de Curia Romana Italos crudeliter necant, nostram duntaxat nationem perosi: incipiunt rapinas facere, auctoque furore ignes in varias urbis partes injiciunt. Nec his contenti armatis manibus inter tubarum sonitus domos plurium ex nobis Cardinalibus impetunt, & crescente tumultu velut in urbe capta portam conclavis obsident clamantes: Occidant Cardinales Itali! Volumus Papam, Papam volumus. Vascones alii alique equites armati occupant forum conclavis, & palatium cingunt similiter vociferantes. His in angustiis nos Cardinales Itali tam probrosam, & tam sævam metuentes necem, cum exire palam nequiremus, posticum palatii murum modice aperuimus, & Carpentoraçto separatim egressi, postquam diversa nos in loca non sine vitæ periculo receperamus, per Dei misericordiam in terras amicorum advenimus.

Itaque per Vascones non stetit, quin funderetur sanguis membrorum præcipuorum Romanæ Ecclesiæ, quæ illos nutriit, ditavit, cumulavitque honoribus, & pudore obruta ethnicorum ludibrio exponeretur. Nihilominus solam Ecclesiæ

clesiæ pacem & concordiam quærimus, ^{Sæcul. XIV.}
 atque pro viribus curamus. Si vero, A. C. 1314.
 quod absit, res in dissidium erumpat, ve-
 stro in studio confidimus fore, ut nobis-
 cum pugnetis pro justitia, & cum reli-
 quis probis catholicis hac in necessita-
 te Ecclesiam adjuvetis. Epistola data
 est Valentiaë 8 Sept. 1314.

Horum Cardinalium Italarum qui- ^{p. 289.}
 dam nempe Napoleon de Ursinis ad Re-
 gem Philippum Pulchrum eadem super
 re litteras scripsit, in quibus ait: Ad ele- ^{Sup. lib. 90.}
 ctionem Papæ mortui, quas poteramus, ^{§. 49.}
 cautiones adhibuimus, tibi regnoque
 tuo emolumentum grande nos compa-
 rasse rati. Sed magnopere decepti su-
 mus: atque si ejus ratio agendi bene
 discutiatur, in perniciem nostram incubuit.
 Sub ejus pontificatu Roma concidit: Pa-
 trimonium S. Petri diripere, ac diri-
 piunt etiamnum homines, quos prædo-
 nes potius, quam Gubernatores dicas.
 Tota Italia seditionum plena negligitur,
 quasi non esset pars Ecclesiæ. Vix ul-
 la superfuit cathedralis dignitas vel sub-
 pingue aliquod beneficium, quod non
 venditum sit aut collatum ex propensio-
 ne carnis & sanguinis. Hic Papa peni-
 tus contempsit nos Italos, quibus gra-
 dum debebat suum. Sæpe, postquam
 unanimes virorum præstantium electio-
 nes sine forma juris resciderat, tum de-
 mum,

Sæcul. XIV.
A.C. 1314.

mum, cum sententiam suam vellet edicere, nos accersebat, veluti stomachum nobis moturus. Malo tamen eum res tam iniquas nobis inconsultis fecisse. Hunc agendi modum videntes acerbissimis doloribus angebamur; ego præfertim, cui amici assidue exprobrabant, quod tanti causa mali fuisset. Deum nostri commiseratio tetigit. Nam Papa Clemens Ecclesiam in angulum Vasconiaë redacturus erat, certoque scimus eum iniisse consilia, quorum executio ipsum ac Ecclesiam perdidisset.

Noli dubitare, Auguste Rex, quin orbis totus apertos hanc ad rem oculos habeat, & sit paratus ostendere, quantam caperet molestiam, si, quod avertant Superi, successor similis ei foret. Profecto mihi nunquam in mentem venit supremam sedem Roma transferre alio, sacraque Apostolorum adyta deserta reddere. Idcirco nos Cardinales Itali optamus Papam vitæ sanctimonia clarum, ac dotibus necessariis præditum, qui tibi regnoque tuo faveat; qui ad terræ sacrae negotium a te susceptum non per sermones subdolos, sed efficaciter sese applicet; qui corrigat vitia, mercatum sacrilegum hucusque grassantem exterminet; nec spoliis Ecclesiæ propinquos ditet suos. Hoc fine convertimus animos in Cardinalem Guilielmum Mandagotum

gotum Episcopum Prænestinum, antehac Sæcul. XIV.
 Archiepiscopum Aquifextanum. A.C. 1314.
 Nominavimus eum initio, Vascones mox con-
 sensuros rati, eorumque conatum ad-
 versum mirati sumus, cujus causam per-
 spicere nequimus. Finit obtestando Re-
 gem, ut Papæ boni electionem una
 cum ipsis curet, ac rem celet Cardinali-
 bus a Clemente creatis.

Rex Philippus ad duos Cardinales
 præcipuos Franciscum Berengarium Fre-
 dolium Episcopum Tusculanum, & Ar-
 naldum Pelegruzæum de S. Maria in
 Porticu ita scripsit: Vestrum e conclavi
 abitum per publicum rumorem nuper au-
 divimus, doluimusque graviter ob pe-
 ricula & offensiones, quæ hinc oriri
 queunt. His occurrendi gratia jam
 tum missis per cursores certos litteris o-
 ravimus vos, & hortati fuimus, ut cum
 reliquis Cardinalibus in alium regni
 nostri aut exterum locum idoneum con-
 veniretis, ubi securitate ac libertate in-
 tegra possetis frui, ut celeriter provide-
 retis Ecclesiæ de pastore tali, qualem
 necesse haberet, ac miserabilis Palæstinæ
 conditio postularet.

p. 293.

Lectis deinde vestris & Cardinalium
 Italicorum epistolis, ac nunciis vestris au-
 ditis per quosdam de nostris Consiliariis
 Juris utriusque peritos, atque per alios
 viros

Sæcul. XIV. viros habiles rem examinandam, Pari-
A.C. 1314. siisque & alibi deliberationes de illa co-
 ram nobis capiendas curavimus.

Ii, quos consulimus, mox censebant
 urbes Avenionem & Carpentoractum
 Cardinalibus Italis merito suspectas, ac
 Lugdunum quod inter alias urbes hi of-
 ferrent, locum ad electionem Papæ ac-
 commodum esse; ibi nullam vim timen-
 dam, sed plenam securitatem liberta-
 temque fore; denique nullam illius ur-
 bis recusandæ causam dari. Æquum
 pariter judicabant alterum modum ab I-
 talis propositum, quo talem locum deli-
 geret ipsorum aliquis, ac unus e ve-
 stris una cum Cardinali Nicolao Frovil-
 lio. Et vero hæc ei via placet ut nobis.
 Sic Itali justam efficiunt causam suam,
 culpamque totam in vos derivant. Sta-
 tuerunt enim, si contemptis monitis
 suis vos Avenione vel Carpentoracti se ab-
 sentibus in suffragia ire compererint, aliam
 electionem facere. Vobis autem relin-
 quimus cogitandum, quanta pericula, &
 quantæ offensiones delectus istos conse-
 querentur. Etenim, ut sapientes multi
 asserunt, hoc in casu neutrum ex electis
 bona fide agnoscere Papam possemus,
 nec permittere, ut alterutri obedientia
 præstaretur: cæterique Principes Chri-
 stiani creduntur idem acturi, donec ele-
 ctionem approbaret Concilium. Itaque
 adhor-

adhortamur vos & obsecramus, ut con-
 veniendo Lugdunum, ac necessarium Ec-
 clesiæ caput velociter cooptando mala
 tam gravia præveniatis.

Sæcul. XIV.
 A.C. 1314.

§. XIII.

Concilium Senonensis provinciæ.

Philippus Marenniensis frater Engeran-
 di Longavillani Comitis Regi Philip-
 po Pulchro gratissimi, a mense Aprili an-
 ni 1310 Senonum Archiepiscopus hoc
 anno 1314 die Martis ante translationem
 S. Nicolai, nempe septimo Maji diebus-
 que sequentibus concilium provinciale
 Parisiis celebravit. Ibi tres edebantur
 canones, quorum hæc erat summa. Ro-
 gatu Concilii statuimus, ut provinciæ
 nostræ Parochi Clericos intra spatium
 suarum parœciarum detentos propriis lo-
 corum Episcopis sine mora restitui cu-
 rent. Nisi confestim pareant, qui eos
 detinent, Parochi illos anathemate de-
 vincitos denuncient, & ab omnibus vi-
 tari jubeant, donec illi a propriis loco-
 rum Episcopis absoluti fuerint. Gene-
 rales citationes illorum omnium, quos ta-
 bellarius indicat, nostra in provincia non
 habeant locum, neque concedantur in
 posterum. Ob communionem cum pro-
 scriptis habitam nemo sine prævia moni-
 tione citetur: nec citationem quisquam
 obti-

to. II. conc.
 p. 1602.

art. 1.

a. 2.

a. 3.